

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 78.469 van 1 februari 1999
in de zaak A. 63.268/IX-31.**

In zake : Kristiaan DE VLAMYNCK,
die woonplaats kiest bij
advocaat W. VAN EECKHOUTTE,
kantoor houdende te GENT,
Driekoningenstraat 3

tegen :

de Nationale Maatschappij der Belgische
Spoorwegen,
die woonplaats kiest bij
advocaat bij het Hof van Cassatie Ph. GERARD
en advocaat K. RONSE,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Louizalaan 523.

D E R A A D V A N S T A T E , I X e K A M E R ,

Gezien het verzoekschrift dat Kristiaan DE VLAMYNCK op 12 april 1995 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van de beslissing van 1 maart 1995 van het directiecomité van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen (NMBS) waarbij hij vroegtijdig op pensioen wordt gesteld met ingang van 1 maart 1995 wegens definitieve en volledige arbeidsongeschiktheid;

Gelet op het arrest nr. 54.494 van 12 juli 1995 waarbij de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien de "memorie" van verzoeker;

Gezien het verslag opgemaakt door auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op de beschikking van 29 juli 1998 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verwerende partij;

Gelet op de beschikking van 19 november 1998 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 14 december 1998;

Gehoord het verslag van voorzitter J. BORRET;

Gehoord de opmerkingen van advocaat W. VAN ROEYEN, die loco advocaat W. VAN EECKHOUTTE verschijnt voor verzoeker, en van advocaat L. VAEL, die loco advocaat bij het Hof van Cassatie Ph. GERARD en advocaat K. RONSE verschijnt voor de verwerende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur-generaal M. ROELANDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak kunnen worden samengevat als volgt :

1.1. Verzoeker was sinds 1 september 1991 tot aan de bestreden beslissing in dienst van de NMBS als ingenieur.

1.2. In de loop van 1993-1994 doen er zich met hem professionele problemen voor, die leiden tot vier periodes van ziekteverlet, die in totaal 32 dagen bedragen.

Op 29 augustus 1994 pleegt iemand zelfmoord door zich te laten overrijden door de trein waarop verzoeker zich bevindt. Daardoor is verzoeker zo ontdaan dat hij zich op 1 september 1994 in een psychotische toestand laat opnemen in het ziekenhuis. Na een korte opname en een herstelverlof van 5 tot 9 september 1994 meldt verzoeker zich opnieuw op het werk.

1.3. Na een onderzoek op 12 september 1994 verklaart het gewestelijk geneeskundig centrum Brussel verzoeker definitief ongeschikt voor elke statutaire functie.

1.4. Verzoeker tekent beroep aan bij de commissie van beroep voor de bestuursgeneeskunde.

Terzelfder tijd gaat hij in behandeling bij neuropsychiater Dr. A. VAKAET, die op 3 oktober 1994, na verzoeker op 28 september 1994 te hebben gezien voor een evaluatieonderzoek, in een brief aan de beroepscommissie haar zienswijze over verzoekers arbeidsgeschiktheid uiteenzet. Volgens haar is er weinig kans dat verzoeker zou hervallen in de psychotische toestand die tot zijn opname in het ziekenhuis heeft geleid omdat die toestand is ontstaan uit de spanning die voortkwam uit de inmiddels opgeloste professionele problemen waarmee hij in 1993 en begin 1994 te maken kreeg, gecombineerd met de emoties teweeggebracht door de zelfmoord van een persoon terwijl hij recent zijn zuster had verloren. Zij stelt de beroepscommissie voor om verzoeker een tijde-

lijke werkonbekwaamheid of een aangepaste werksituatie te geven.

1.5. Op 14 oktober 1994 bevestigt de commissie van beroep voor de bestuursgeneeskunde echter de beslissing van het gewestelijk geneeskundig centrum. Zij motiveert haar beslissing als volgt :

"Sinds zijn indiensttreding heeft deze bediende blijkbaar nog nooit kunnen functioneren zoals men het van een (toekomstig) kaderlid mag verwachten.

Het werk dat hem werd opgedragen was niet aangepast, de mutatie die hij vroeg bleef te lang uit, nadat deze werd uitgevoerd bleek hij door de onzekerheid en de spanning van het wachten dermate uitgeput dat dit leidde tot een psychotische decompensatie (!)

Achteraf blijkt een zelfmoord waarbij hij slechts zeer zijdelings is bij betrokken weer aanleiding te geven tot een psychische decompensatie ten gevolge van een onverwerkt rouwproces i.v.m. zijn zus, die zou zelfmoord gepleegd hebben 'althans officieel?'

Zijn moeilijkheden wijt hij verder aan politieke machinaties waarbij hij zelfs nu weigert, man en paard te noemen.

Dr. VAKAET vraagt nog maar eens een tijdelijke werkongeschiktheid dan wel een aangepaste werksituatie ...

Wij kunnen niet anders dan concluderen dat belanghebbende, wat ook de onderliggende psychopathologie weze, ontegensprekelijk de psychische spankracht ontbeert om gelijk welke functie te vervullen op een volledige, regelmatige en ononderbroken wijze".

In de "Anamnese" van het besluit leest men :

"Ziekten in de voorgeschiedenis : zou nooit ziek geweest zijn voor zijn indiensttreding bij de NMBS, doch wel sindsdien, te wijten aan professionele problemen. Op 10 maanden kent hij 5 afwezigheden wegens psychische decompensatie op stress, met zelfs een psychotische reactie op 1/3/1994".

1.6. Op 3 februari 1995 richt Dr. A. VAKAET een brief tot de NMBS met de volgende inhoud :

"In verband met het beroep aangetekend door mijn patiënt, tegen de medische beslissing van definitieve ongeschiktheid voor elke statutaire functie door Dr. VAN ROMPAEY op 12.09.1994 en gezien het verwerpen van het beroep door de C.B.B.G. op 18.10.1994, heb ik de eer U, als behandelende Neuropsychiater van deze

man de gegevens voor te leggen van het laatste onderzoek van patiënt.

Bij de laatste controle onderzoeken, waarbij eveneens een CT-scan en een EEG is verricht, heb ik niet kunnen vaststellen dat er een organisch letsel bestaat. De functionele stoornissen waarvoor patiënt mij oorspronkelijk was komen zien (certificaat door derde criterium van de notie arbeidsongeschiktheid) bestonden bij de laatste medische controles door mijzelf op 25.11.1994 en 28.11.1994 niet meer. Gezien dit laatste denk ik dat een beslissing tot arbeidsongeschiktheid van definitieve aard voorbarig is.

Daarom zou ik, als behandelende Neuropsychiater van de heer DE VLAMYNCK, aan de beroepscommissie willen vragen patiënt opnieuw arbeidsgeschikt te verklaren".

1.7. Op 1 maart 1995 besluit het directiecomité van de NMBS tot vroegtijdige oppensioenstelling van verzoeker, met ingang van 1 maart 1995, wegens invaliditeit. Deze beslissing is als volgt gemotiveerd :

"Gelet op de beslissing dd. 12 september 1994 van het Gewestelijk Geneeskundig Centrum te Brussel en de notificatie ervan op dezelfde datum, waarbij de heer DE VLAMYNCK Kristiaan, statutair burgerlijk ingenieur op het Departement Infrastructuur (Identificatienummer 2714.6704.5), ongeschikt werd verklaard om elke statutaire functie uit te oefenen op een volledige, regelmatige en onafgebroken wijze;

Gelet op de beslissing van de Commissie van Beroep voor de Bestuursgeneeskunde dd. 14 oktober 1994 waarbij de ongeschiktverklaring wordt bevestigd en de notificatie ervan op 18 oktober 1994;

Gelet op de artikelen 16, A en 17, A van Titel III van Bundel 570 inzake arbeidsongeschiktheid om gezondheidsredenen die bepalen dat een bediende die definitief ongeschikt is voor elke functie zijn betrekking voortijdig dient neer te leggen wegens invaliditeit, de laatste dag van de maand waarin hij in de wachtafdeling wordt geplaatst;

Gelet op art. 11, C van Titel II van Bundel 570 dat bepaalt dat de bediende die voor elke functie definitief ongeschikt is bevonden voordat hij de beschermingstermijn waarop hij krachtens Titel II van Bundel 571 recht heeft, heeft opgebruikt, in de wachtafdeling wordt geplaatst daags na de dag waarop hij die termijn heeft opgebruikt;

Gelet op het feit dat deze beschermingstermijn werd opgebruikt op 20 februari 1995 en de heer DE VLAMYNCK derhalve vanaf 21 februari 1995 in de wachtafdeling werd geplaatst;

Gelet op het feit dat de heer DE VLAMYNCK bijgevolg zijn betrekking voortijdig diende neer te leggen wegens invaliditeit op 28 februari 1995;

Beslist het Directiecomité tot vroegtijdige oppensioenstelling van de heer DE VLAMYNCK, met ingang van 1 maart 1995, overeenkomstig de bepalingen van het Statuut van het Personeel, hoofdstuk XV, letter B, art. 2, c en hoofdstuk XVI, letter C."

Dit is de bestreden beslissing.

2. Overwegende dat de verwerende partij het beroep onontvankelijk acht bij gebrek aan middelen : verzoeker zou zijn kritiek beperken tot het betwisten van de resultaten van de medische onderzoeken die besloten liggen in de beslissing van 12 september 1994 van het gewestelijk geneeskundig centrum en de beslissing van 14 oktober 1994 van de commissie van beroep voor de bestuursgeneeskunde; hij zou aldus geen middel aanvoeren tegen de administratieve beslissing waarvan hij de vernietiging vordert; de enige passages in het verzoekschrift waaruit men met veel moeite enig middel zou kunnen vinden, zijn die waarin verzoeker vaag verwijst naar het redelijkheidsbeginsel, en die waarin hij eveneens vaag verwijst naar een motiveringsgebrek;

2.1. Overwegende dat wanneer verzoekers kritiek op de medische beslissingen vanuit een oogpunt van wettigheid terecht is, zulks de onwettigheid mee kan brengen van de administratieve beslissing die op die medische beslissingen is gebaseerd;

Overwegende dat ook vage middelen middelen zijn; dat hun vaagheid ze ongegrond kan doen bevinden, maar niet moet leiden tot hun onontvankelijkheid, laat staan tot de onontvankelijkheid van het beroep zelf; dat wel onontvankelijk zijn onduidelijke middelen, omdat men zich tegen onduidelijke middelen niet naar behoren kan verdedigen; dat een beroep op het redelijkheidsbeginsel en op de verplichting tot motivering echter

duidelijke annulatiemiddelen uitmaken, waarvan de verwerende partij desgewenst als te vaag geformuleerd de ongegrondheid kan bepleiten;

Overwegende dat de exceptie wordt verworpen;

3.1. Overwegende dat verzoekers betoog "ten gronde" in het arrest nr. 54.494 over verzoekers vordering tot schorsing als volgt wordt samengevat :

"2.1. Overwegende dat verzoeker als middelen aanvoert dat de beroepscommissie haar beslissing volgens welke hij volledig ongeschikt is voor gelijk welke functie bij de N.M.B.S. op een onzorgvuldige manier heeft genomen; dat hij terzake betoogt dat die conclusie niet is gesteund op een ernstig onderzoek : het duurde telkens maar een vijftiental minuten, door de commissie van beroep werd geen neuro-psychiatrisch onderzoek verricht en er werd geen rekening gehouden met het verslag en de mening van de neuro-psychiater die verzoeker behandelde en die stelde dat verzoekers decompensatie slechts tijdelijk was; dat verzoeker met dat laatste niet alleen blijkt te doelen op het verslag van 3 oktober 1994 van voornoemde neuro-psychiater dat de commissie van beroep kende, maar ook op een tweede verslag van 3 februari 1995 van dezelfde neuro-psychiater, opgemaakt naar aanleiding van in november verrichte onderzoeken, waarmee de commissie van beroep volgens hem ook rekening had moeten houden aangezien ze hem nog nadien heeft onderzocht en een tweede beslissing heeft genomen, medegedeeld bij schrijven (formulier A8) van 1 februari 1995; dat volgens verzoeker de bestreden beslissing alzo een grove miskennis van de redelijkheid inhoudt";

Overwegende dat verzoekers aldus samengevat betoog -welk betoog in verzoekers verzoekschrift tot vernietiging woordelijk overeenstemt met dat in zijn verzoekschrift tot schorsing- neerkomt op een verwijt van gebrek aan deugdelijke motieven; dat immers schending van de zorgvuldigheidsplicht leidt tot de vaststelling van motieven die niet het resultaat zijn van een zorgvuldig onderzoek, en dat schending van het redelijkheidsbeginsel neerkomt op de vaststelling van

motieven die hetgeen is beslist in redelijkheid niet kunnen dragen;

Overwegende dat de commissie klaar en duidelijk zegt dat verzoeker "wat ook de onderliggende psychopathologie weze" de vereiste psychische spankracht ontbeert; dat zij daarmee duidelijk te kennen geeft dat haar motief is dat wat neuropsychiaters ook mogen vaststellen, verzoeker ongeschikt is; dat verzoeker niet aantoont hoe zulk een motief, voorgebracht door een uit geneesheren samengestelde commissie, alle geloofwaardigheid mist; dat het middel van ondeugdelijkheid naar de motieven niet gegrond is in zoverre verzoeker de verwerende partij verwijt het resultaat van neuropsychiatrische onderzoeken veronachtzaamd te hebben;

Overwegende dat na het administratief dossier te hebben kunnen inzien verzoeker in zijn memorie van wederantwoord stelt dat dit dossier onvolledig is doordat er niet uit blijkt dat de commissie terecht kan vaststellen dat hij sinds zijn indiensttreding "'blijkbaar' nog nooit heeft kunnen functioneren zoals men het van een (toekomstig) kaderlid mag verwachten"; dat de Raad inderdaad dient vast te stellen dat de medische commissie zulks vaststelt zonder enige verwijzing naar enig administratief stuk; dat de medische commissie wel bevoegd is om verzoeker medisch te beoordelen -zoals uit de vorige overweging blijkt, eventueel los van verzoekers toestand op meer bepaald neuropsychiatrisch gebied-, dat ze echter niet bevoegd is om tot die medische beoordeling te komen op grond van een vaststelling -dan nog maar, zoals verzoeker terecht aanmerkt een vaststelling "blijkbaar"- over zijn administratief functioneren die door geen enkel administratief bescheid wordt gestaafd; dat dit tekort des te zwaarder weegt daar het om een bijzonder ernstige maatregel gaat, dat verzoeker immers definitief ongeschikt wordt verklaard en wel ongeschikt voor welke

functie dan ook; dat om die reden en in die mate het middel ontleend aan gebrek aan deugdelijke motieven gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 1 maart 1995 van het directiecomité van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen waarbij Kristiaan DE VLAMYNCK vroegtijdig op pensioen wordt gesteld met ingang van 1 maart 1995 wegens definitieve en volledige arbeidsongeschiktheid.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op een februari 1900 negenennegentig, door de IXe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BORRET,	voorzitter,
	A. BEIRLAEN,	staatsraad,
	L. HELLIN,	staatsraad,
Mevr.	S. VAN AELST,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. VAN AELST.

J. BORRET.